B. g. Fr. Podkrajšek, železn. uradn.
Vintl, Tirol.

Št. 70. V Trstu v saboto 1. septembra 1883. Tečaj VII.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edinosti je moč.«

»EDINOST« izhaja 2 krat na teden vsako sredo in saboto o poludne. Cena za vse leto je 6 gld., za polu leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr. — Posamezne številke se dobivajo pri opravništvu in v trafikah v Trstu po 5 kr., v Gorici in v Ajdovščini po 6 kr. — *Naročnine*, reklamacije in inserate prejema **Opravništvo »via Zonta 5.«**

Vsi *dopisi* se pošiljajo **Uredništvu »via Torreste«** »Nuova Tipografia;« vsak mora biti frankiran. Rokopisi brez posebne vrednosti se ne vračajo. — *Inserati* (razne vrste naznanila in poslanice) se zaračunijo po pogodbi — prav ceno; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

† Grof Chambord.

Henrik Karol grof Chambord, francoski kralj, zvesti sin katoliške cerkve, železni značaj in plemenito dobrotljivo srce, smel je po vsej pravici vskliknoti besedami velikega papeža Gregorja VII.: Dilexi justitiam, odii iniquitatem, nunc morior contemptus. Težko je dobiti primernejega napisa, ki bi bil dičil grob, ter naznanjal potomcem kraj, kde počivajo ostanki Henrika V., kralja Francozov. On je vedno držal visoko svojo zastavo, beli in neomadeževani prapor, znamenje resnice in pravice; on ni hotel ni krvi jednega Francoza proliti, da zasede kraljevi prestol in krono, zbral si je ko plemenita duša, raje prognanstvo in v tem, daleč od ljubljene Francoske, v mirnem selu Frohsdorf je umrl.

Henrik Karol Ferdinand Marija Deodat Artoaški, vojvoda Bordoški, grof Chambord, je sin vojvode Berry, ki je bil usmrten 23. septembra 1820, unuk kralja Karola X., porodil se je v Parizu 29. septembra 1820 in dobil je naslov vojvoda Bordeaux.

Ko je prejel sv. krst, v majniku leta 1821, v katerem je Napoleon I. izdahnol svojo dušo, podarili so mu francoski legitimisti graščino Chambord. Od todi izvira priimek, kateri si je pridejal v prognantvu. Julijska revolucija je vrgla ob tla burbonski prestol, Karol X. se je odpovedal kroni; Delfin, njega prvorojenec, se je tudi jej odpovedal na račun grofa Chamborda, ki je bil mej tem v Rambouilletu za kralja proglašen. Ali sreča mu ni bila mila, moral je iti v prognanstvo, kder je skoro vse svoje živenje prebil. Najprvo je šel na Angleško, od todi v Prago na Češkem, potem v Gorico; šel je na popotovanje, prehodil je Avstro-Ogrsko, Nemško in Italijo. Leta 1841, dne 28. julija je padel raz konja v Kirchbergu, Henrik V. si je zlomil levo nogo in od tega časa je na isto nogo šepal. Oženil se je v letu 1846 z Modensko princezinjo Marijo Terezijo, ki je bila tri leta stariša od njega; v tem zakonu je vojvoda živel srečno. Največ svojega živenja v prognanstvu je prebil v Avstriji. Posebno rad je prebival v svojej grajščini Frohsdorfu, mirnem, tihem selu blizu Dunajskega Novega-Mesta, ločen od hrupa burnega sveta. Malokedaj je k njemu prišel kakov francoski odličnjak, ali druga visoka osoba, sè svetom se je malo pečal, malokatera novica je od njega mej svet prišla; le kmetje in ubožci po okolici so blagoslavljali dobrohotno njegovo roko, katera ni nikdar odrekla pomoči. Novembra meseca leta 1843 se je bil nastanil v svojej rezidenciji v Belgrave Square pri Londonu. Ker pa njega bivanje na Angleškem Anglom ni bilo po godi, Henrik V. je bil primoran popustiti Angličansko, povrnovši se l. 1844 januvarja meseca v Gorico. Francoski legitimisti, kakor smo povedali, darovali so mu grad Chambord v l. 1821. kot v darilo rojstva, Mnogo časa je tudi prebil v Benetkah, in od leta 1875 je velik del vsacega leta prebil v Gorici. V letih 1849 in 1850 je bil Henrik prisoten na kongresih legitimistov v Emsu in Wiesbadenu, da se zedinijo z Orleanisti, kar pa se ni hotelo zgoditi.

Leta 1872 se je grof nahajal v Anversi, da od blizo vodi delovanje svojih prijateljev, pa tudi ta pot zaman. V letu 1873 je on sprejel v Frohsdorfu grofa Parižkega in vojvopo Joinvill-a in od obeh je bil pripoznan glavarjem njih obitelji. V začetku oktobra je prišla v Solnigrad deputacija Orleanistov, da se sporazumé, in bilo je skoraj verjeti, da se to pot povsem pobotajo, ali vendar srečnega vspeha ni bilo. Nemško-francoska vojna leta 1870—71 in njeni nastopki so obračali stoprav občno pozornost na grofa Chamborda. Rodila in ojačila se je bila želja po nekedanjem dediču francoskega prestola in našla se je legitimistična večina v Versailleskej zbornici, katera je prestol ponujala grofu Chambordu. Posebno delalen pri tem je bil škof Orleanski Dupanloup, ki si je prizadeval obe stranki spojiti.

Vse je bilo pripravljeno, grof sam je leta 1871 prišel na Francosko, ter se je ponujal svojim rojakom v glasovitem manifestu, kateremu so bile zadnje besede: »La parole est à la France et l' heure est à Dieu.« Še so se mu bližali Orleanski princi, ali v pismenej izjavi 27. oktobra 1873 odbil je odločno vsako koncesijo in ustavno poroštvo, in s tem so bile njegove nade uničene in njegova monarhija je zginola. Velika osoba je stopila iz svetovnega pozorišča. Po dolgotrajnej i hudej bolezni zamrla je v Frohsdorfu velika duša, pravi legitimen kralj francoski.

Za njim žaluje stranka, ki je v največjem nasprotju z denašnjo republiko, žaluje cerkev, katerej bil bi postal prvi zaštitnik, če se bi mu bilo posrečilo, kedaj zavladati Franciji. Pred smrtjo se je pomiril z vojvodo Pariškim, tega imenoval svojim naslednikom; stranke, kakor direktne obitelji Bourbon ni več, ker on je bil poslednji potomec; sedaj pripade vodstvo i prestolje Orleansom. Francoska republika znebila se je velike nadloge, zopet za nekoliko lažje diše, čeprav so Orleanisti postali jači sè spojitvijo Bourbonov. Ime Bourbon bode ostalo in se nadalje odzivalo v nasledniku Pariškem.

Truplo grofa Chamborda v Frohsdorfu je bilo saboto maziljeno in se v nedeljo izpostavilo v gradu na ogled. Ogromna množica ljudstva iz okolice Dunaja, pa tudi mnogo najvišjih plemenitašev s Francoskega je došlo te dní gledat ostanke zadnjega sina glasovite kraljevske rodovine francoskih Bourbonov, pred katero se je nekdaj Evropa tresla.

3. t. m. se pripelje rakev s truplom v Gorico, kder se bode še isti dan ob devetih služila slovesna črna maša v stolnej cerkvi. Pogreb bode ob štirih popoludne od stolne cerkve v ono Frančiškanov na Kostanjevici. Delajo se uže velike priprave; tudi mnogo Francozov je uže došlo v Gorico. Cesarja bode zastopal njegov brat nadvojvoda Ljudevik Viktor. Gorica je zgubila z grofom Chambordom velikega dobrotnika — po pravici sme Goriška za njim žalovati.

Deželni zbori.

Deželni zbor goriški. (Izvirno poročilo.) Četrta seja je bila torek, 28. avgusta. Precej, ko se seja odpre, prosi g. Pajer za besedo, ter hoče dokazati, da napadi v tretjej seji g. Lokatelija o zanikernosti deželnega odbora, ki ni zahteval račune in proračune županije Kormin in po tem takem županiji škodoval, niso pravični. G. Pajer je pokazal z akti, da županstvo Korminsko je bilo šestnajstkrat pozivljeno, predložiti račune in proračune in celo štirikrat kaznovano, več ni mogoče deželnemu odboru storiti; — g. Locateli je to mirno poslušal in sramoten ostal. (Opomba uredništva. Čuditi se je, da se g. B. Locateli, sedanji župan Kormina, ni o tem prepričal iz županijskih aktov, predno je tako po nevrednem napal deželni odbor.)

Potem so se sprejeli predlogi finančnega odseka o računih in proračunih raz-

Podlistek.

Popotna pisma.

(Spisala Antonija Kobler.)

II.

(Konec).

Meni pa jok ni škodoval, ker preobilnega jokanja me je dobra mamica varovala, srečen sem bil v njenem naročju in v bližji drazega mi očeta.

Pa kakor dim, ki se v zraku vedno manjša in se popolnoma razgubi in zgine, tako tudi človek, kolikor se višje spenja, toliko manj mu sreče ostaje, ter je poseben ljubljenec osode, ako je popolnoma ne izgubi.

Gotovo vas, gospa, denes z svojim listom dolgočasim. Žal mi je, toda oprostite, jaz ne morem drugače. — Tukaj je tako samotno in zato Vam ne morem drugega pisati, razen svojih misli. V sebi pa čutim potrebo, da jih komu razodenem, in jaz nemam boljega prijatelja od Vas, gospa, in vem, da imate potrpenje z menoj, kakor z bolnim otrokom. In kakor veste, gospa, jaz sem bolan in jako bolan, ali najdem zdravje za bolno srce, tega ne vem. Kolikokrat ste me vprašali: Kaj Vam je, da ste tako otožni? A jaz nisem imel poguma, Vam vzroka povedati, bal sem se, da ne bi se mi smijali. Molčal sem toraj in trpel, danes pa ne morem več, ker po svetu ne najdem nič, da bi me zvedrilo, povsod čujem o nesrečah itd., kakšna vesela novost mi še ni prišla na ušesa, in vendar sem za to prijel za popotno palico, da bi se razvedril, in tako Vaš svèt sprejel, ki ste rekli: »Vi, dragi prijatelj, imate preveč časa, premalo skrbi, od samega zdravja zbolite, idite malo po svetu, in videli boste, da so drugi ljudje vse bolj nesrečni, nego Vi, ne vem, zakaj bi morali biti tako otožni? Idite toraj, razvedriti se, meni pa prav pridno pišite popotna pisma, vse vaše dogodke in tudi misli.«

Videte, kako dobro sem si zapomnil Vaše besede. Toraj tudi misli naj Vam pišem? da tudi misli Vam bom pisal, ter Vam povem, kako sem nesrečen. Vi sicer pravite, da sem srečen; ali je pa to sreča, ko sem zgubil še mlad roditelje, potem pa moral zapustiti domači kraj, ter iti mej neznane ljudi? Da, gospa, še zelo neizkušen sem moral spoznati svet, in ločiti dobro od hudega. Skusiti pa sem tudi moral, da ni vse dobro na svetu, videti sem moral, da se pravičnim dela krivica in narobe, čast se dela tudi nevrednim, in ljudje se spoštujejo le po denarju in premoženju. To spoznanje me je vžalilo, iskal sem sreče pa je nisem našel, dokler nisem necega dne zagledal deklice, katere pogled me je očaral. Od tistega časa sem bil ves drugačnej, srce mi je jelo drugače biti, vse drugače sem čutil, in mislil, svet se mi je zdel zopet lep, in ljudje vsi dobri in pošteni. Jaz pa sem živel za ideal, katerega sem le enkrat videl, in s prvim pogledom tudi ljubiti jel. Iskal sem njo po sprehodih, iskal po veselicah, iskal po samoti, in povsod, tako dolgo, da sem jo našel. — O, gospa, potem so bili svečni dnevi, kder sem mogel bližal sem se jej, posrečilo se mi je priti v hišo njenega očeta; on me je sicer prijazno sprejel, a ne dolgo trpel, slutiti je jel najno ljubezen. — To se ve da jaz še brez »kruha« mu nisem mogel biti po volji za ženina njegovej hčerki Angeli; še manj pa sem se upal, o tem kaj omeniti, toda ljubila sva se in jaz sem upal s strahom v svojo srečo, in smem reči Preširnom sedaj:

»Sem dolgo upal in se bal,
Slovo sem upu, strahu dal;
Srce je prazno, srečno ni,
Nazaj si up in strah želi.«

Toda, ako sva oba tudi skrbno prikrivala ljubezen, »stari oče hudi mož« je vendar uganil, kaj da se v najinih srcih godi, ter ni hotel čakati, da bi jaz dobil svoj »kruh«, ker pri najboljšej plači bi se mu ne zdel pripraven in vreden zet, on je bil aristokrat, jaz pa priprost jurist, pred svoje ime nisem mogel nobenega »pl.« postaviti.

To je bilo, gospa, dovolj, da nisem mogel nobene nade gojiti, ako tudi Angela ni nobenega vzroka v tem videla, a oče baron bi raji dal svojo glavo, nego dovolil, da bi se moja rudeča kri zmešala s plavo njegovo.

Vsega tega z Angeliko nisva motrila, ampak ljubila sva se in v veselih srečnih sanjah živela. V baronovo hišo nisem smel več, a ljubezen je iznajdljiva, videla sva se vse eno vsak dan tukaj ali tam.

Je-li baron vse to vedel ali slutil?

Necega dne sem pričakoval Angelike zabadava, tako tudi drugi in tretji dan, Angelike ni bilo več. Sedaj, gospa, nisem se mogel več vzdržati, edina misel, če je morebiti Angela bolna, bila mi je strašna, skrb za njo ni mi dala ni miru, ni pokoja; idem toraj do »hotela«, v katerem je bival baron z svojo hčerko ter vprašam vratarja, ali je morebiti gospica Angela bolna?

»Ali ne veste, da je gospod baron z gospico in vsemi svojimi odšel?« vpraša me vratar radovedno. Jaz nisem na njegovo prašanje odgovoril, ampak hlastno vprašal, če mu je znano, kam je odšel z Angeliko?

»Gospod baron ni nobenemu povedal kam.«

»In kedaj so odšli?« vprašam zopet.

»Pred tremi ali šterimi dnevi«, odgovori mi vratar, prišla je neka stara čmerna gospa, baron se je sam peljal na kolodvor po-njo, ko pride, jako se gospica prestraši, gospa pa se ni ganola več od nje strani, dokler niso vsi odšli.« Jaz sem bil uničen, letal sem po mestu sem ter tja brez vspeha popraševal, moja ljuba je bila zame zgubljena, zastonj sem jo iskal do danes še je nisem našel.

K malu potem sem bil imenovan za

nih zalogov. — Pri zalogu za podporo v vojni ranjenih in družin v vojni umrlih sta hotela dr. Mavrovich in dr. Vercegnassi dokazati, da je deželni odbor prekoračil postavne meje, zadnji je jako smešno celo trdil, da nekatere ženske in otroci, kateri so dobili podpore, niso bili v vojni, kar je obudilo občen smeh: a dr. Pajer in dr. Tonkli sta oba govornika temeljito zavrnola in ostala sta potem pri glasovanji oba protigovornika s predlologom, naj se odbor graja, v strašnej manjšini. Predlogi deželnega odbora o raznih podporah so se izročili peticijskemu odseku v preudarek in poročanje. Seja se je potem zaključila; prihodnja seja pa bode v sredo, 5. t. m.

Omeniti mi je tudi, da bo vtorek zjutraj imel peticijski odsek svojo sejo, da reši mnoge prošnje, katerih se še nobeno leto ni položilo toliko, kakor letos.

Istrski zbor. V torek, 28. p. m. je imel ta interesantni zbor peto in zadnjo sejo. Rešil je v tej seji proračun za leto 1884, potem cel koš peticij in sploh vse gradivo, kolikor ga je bilo pripravljenega, v par urah. Dr. Amoroso je govoril in predlagal, drugi poslanci pa so le prikimali, in ko so se uže naveličali tudi kimanja, zaključil je deželni glavar letošnjo sesijo z govorom, v katerem je obžaloval, da ni slovanskih poslancev v zboru, in izrekel nado, da drugo leto pridejo (ako jih zopet ne spodé, kakor letos). Videlo se je, da so se gospodje lahoni nekoliko bali, da ne pride na njih glave kaka toča od zgoraj, zato pa so se nenavadno pobrinili.

Slavnost v Postojni.

Jutri bodo slavili vrli *Notranjci v Postojni 600letnico*, odkar je Kranjska prišla pod Habsburško monarhijo. Tam bodo Slovenci slovesno prisegali, da hočejo ostati vedno zvesti *cesarski rodbini*, ob enem pa tudi *majki Slavi*; tam bode tudi najlepša prilika, da slovensko ljudstvo *protestuje* proti nakanom *Iredente*.

Ob enem pa ima ta slavnost tudi namen, da pospešuje zidanje *narodnega doma* v Ljubljani, kateri bode vidljiv dokaz vseslovenske *narodne zavesti* in *vzajemnosti*. — Mi torej to pomenljivo narodno slavnost v Postojni pozdravljamo *najsimpatičneje* in srčno želimo *njlepšega uspeha*. — Zato pa tudi priporočamo ne le Notranjcem, ampak tudi vsem drugim slovenskim rodoljubom, posebno pa onim na Primorskem, kder je naš list najbolj razširjen, da se udeleže te pomenljive in lepe slavnosti, za katero so vrli rodoljubje na Notranjskem žrtovali mnogo truda in denarja, in katera bode gotovo prav velikanska. Kedor le more, napoti naj se *jutri v Postojno*. Slavnost je *vseslovenskega* pomena, in *narodna čast zahteva od vsacega Slovenca*, da kolikor mogoče pripomore v povzdigo slavnosti.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Minister zunanjih zadev grof Kalnoky se je 30. avgusta v Solnogradu sešel s knezom Bismarkom. To je znamenje, da politično obnebje ni tako tiho, i da se vendar le utegne nekaj plesti, ker Bismark brez vzroka ne išče pogovorov ministrov zunanjih zadev druzih držav. Resnično je, da povsod vlada neka negotovost, neko začasno stanje, prave zadovoljnosti skoraj nikoder ni, vse je nekako na polu dovršeno, in zato na dolg mir ni misliti, toliko manj, ker ga socijalno prašanje izpodkopuje.

Z Dunaja se brzojavlja, da bode saksonski kralj Albreht kumoval prvorojencu prestolnega nadvojvoda Rudolfa.

Iz Berolina se brzojavlja v »Times«, da se v diplomatičnih krogih govori in pričakuje novica o zaročenju nadvojvodinje Valerije s prestolnim portugalskim princem Dom Carlosom.

Po Trstu se zadnja dva dneva raznaša glas, da je baron *Ivanović*, sedanji dalmatinski deželni namestnik, določen za deželnega namestnika na Primorskem. — Mi to prodajemo, kakor smo kupili, če je kaj resnice na tem, ali nič, tega ne vemo.

Hrvaškemu banu Pejačeviću je bilo naročeno, naj izvrši ministerskega sveta sklepe, o katerih smo zadnjič poročali. A ban je cesarja prosil, naj ga oprosti tega ukaza, sklepov on ne more izvršiti, ker se je prepričal, da se bo hrvatsko ljudstvo do zadnjega branilo nezakonitih grbov z madjarskimi napisi.

Ogerski državni zbor, ki se je imel sklicati na 28. septembra, utegne se, kakor se poroča iz Budimpešta, sklicati uže v prvih dneh tega meseca, da ukrene, kar treba, zoper proganjanje judov. Poročila iz mnogih krajev na Ogerskem dokazujejo, da so bili napadi na jude dogovorjeni in vrejeni. Skoraj vsa zalaška občina je kakor na migljaj vstala, kmetje so oboroženi drli v mesta ter napadali jude, in ko so vojaki hoteli storiti konec tem napadom, unel se je v več krajih krvav boj mej vojaki in kmeti, da je bilo na obeh straneh več mrtvih in ranjenih. In teh nemirov še ni konec, ker vsak dan se poroča o novih nemirih.

Vnanje dežele.

Ruski car in carica sta prišla 30. avgusta v Kodanj, kder ju je ljudstvo navdušeno pozdravilo.

Na Francoskem je Chamborbova smrt obudila mej monarhisti živo gibanje; k pogrebu jih pride mnogo; v Gorici so uže vsa stanovanja najeta in tudi v Trst jih je uže mnogo prišlo. V Parizu so monarhisti po voglih nabili pozive, ki državljane opominjajo, naj se zbero za monarhijo pod kraljem Ljudevitom Filipom II. Policija je te potrgala.

Na Španskem je zdaj nekoliko bolj mirno; kralj je dal ukaz, naj se vsak poskus motenja miru z orožjem zatare; ali mej ministri je nastalo različno menenje in vsled tega utegne ministerstvo odstopiti in Sagasta sestaviti novo ministerstvo. — Kralj pa se pripravlja na pot na Nemško. Ministerski svet mu je svetoval, naj se napoti skoz Francosko v Nemčijo. Odpotuje 5. septembra iz Santandra in pride 19. septembra v Frankobrod, potem pa se vrne na Spansko skoz Belgijo in Francosko. Mi menimo da v tacih časih, kakor so sedaj, špansko kraljestvo prav zelo potrebuje kralja domá, ker lahko bi se zgodilo, da se mu pota na špansko zemljo zapró, ko se bo vračal v svoje kraljestvo.

Kraljica na otoku Madagaskar je umrla.

Dopisi.

Trst, 29. avgusta.

Zadnje tržaške homatije so navadnim narodnim nihilistom in morda kacemu don Kišotu tako močno razgrele možgane, da so vso hudo jezo izlili — ne na »Iredento«, — ampak na tukajšnje delalce za našo stvar in pa na naš list v »Slovenski Narod«. Odpri jim je rad svoja predala, da s tem pokaže, kako imajo prav istrski in tržaški lahoni, kadar trdijo, da vse gibanje na Primorskem je importirano iz Kranjskega, ter ima svoje glavne podpornike v *Ljubljani*. O ironija! V dopisu št. 192 »Naroda« čitamo nek plagiat dopisa iz Rojana v št. 66 »Edinosti«, torej nič originalnega, razen napada na vodstvo tukajšnjih Slovencev. Dopisnik očita tukajšnjim slovenskim voditeljem, da nemajo značaja, eneržije, da so omreženi in še več takih epitetonov jim daje. — Direktno na predsednika društva »Edinosti« in državnega poslanca, g. Nabergoja, se dopisnik ni hotel spraviti, on ga celó hvali z očividnim namenom, da bi krojil, ali kedor se ujema s politiko g. Nabergoja, ta se mora ujemati dosledno tudi s postopanjem vodstva v Trstu, ker noben korak se ne zgodi v Trstu, da ne bi ga bil odobraval tudi predsednik Nabergoj, kakor to jasno dokazuje zapisnik seje odbora društva »Edinosti« dne 30. t. m. A razen osobnosti nahajajo se v onem plagiat-dopisu tudi prav dobre hibe. — Dopisnik pričakuje Mesije v podobi advokata, in prerokuje takemu Mesiji, da se bode lehko vozil v kočiji. Kedor pa tukajšnje razmere pozna, ta vé, da se posebno slovenski advokatje boje Trsta, akoprem je ta bojazen manj ali več neopravičena. Kaj pomenja to, da se skoro vsi slovenski advokatje nič ne brigajo za tržaške kočije in da rajše po Ljubljani peš hodijo, nego da bi se v Trstu vozili? To zagonetko je lehko razvozlati. — V Trstu čaka narodnega advokata, ki hoče res uvesti v svojej pisarni vseskoz slovenski jezik in tukaj prodreti led, težka naloga. A takemu advokatu bi gotovo vsaj nekoliko let ne cvetle rožice v podobi rumenjakov, da bi se mogel voziti v kočiji; naš slovenski kmet, rokodelec itd., je ubog, ne more plačevati visokih ekspensarov, mnogo bi mu bilo treba tudi zastonj napraviti, ako bi res hotel koristiti slovenskej stvari. — Ne rečemo, da ne bi sčasoma dobro živel, a da bi si mogel držati ekvipažo, to dvomimo, in ker poznamo človeško slabost, menimo, da niti dobro ne bi bilo, da bi se tak advokat preveč vozil, ker, kako hitro kedo, posebno pa Slovencev, postane »ekvipažar« v Trstu (to velja tukaj skoro 10 gld. na dan), presneto malo se meni za slovenske plebejce. Tega nas skušnje uče. Da je torej pot odločnega slovenskega advokata v Trstu s trnjem posuta, to vedo naši mladi advokatje, in zato jih Trst nič kaj ne veseli. — Pri vsem tem pa mi želimo, da dobimo na Primorsko, in sicer ne le v Trst, temuč tudi kam drugam še, takih advokatov, ki bodo vse spise za slovenske stranke delali po slovensko, kar se pa dozdaj na Primorskem le izjemoma vrši, in znano nam je celo, da taki advokatje, ki so voditelji naroda, važnih spisov ne pišejo v slovenščini, ampak le v italijanščini, in slovenski spisi v advokatskih pisarnah na Primorskem so le bele mušice (t. j., strašno redki in pa le majhni). Nek strašno narodni advokat je uže večkrat javno izrazil se: »Ako pišem slovensko, gotovo zgubim proces«. Morda utegne res kaj resnice biti na tem; a pri vsem tem »špega« iz tega reka želja po ekvipaži, zatorej pa je celo neprevidno, advokatom, posebno pa narodnim advokatom, obečati ekvipaže.

Tudi ni še v zvezdah zapisano, da more prav advokat biti dober voditelj naroda, in ako bi smeli verjeti francoskemu učenjaku Buffon-u, je celo javnim interesom škodljivo, ako v javnih zastopih odločujejo advokatje. Mi ne verujemo slepo temu učenjaku; tudi advokatje morajo biti; ali da bi bili le oni poklicani, voditi javne zadeve, tega ne verujemo. — V neko mesto na Primorskem so željno pričakovali mladega advokata in ga uže, predno so ga dobro poznali, proklicali za vodjo naroda. — A kaj se zgodi? Predno je bilo par mesecev, pokazalo se je, da ima čudne ideje in pojme in da njegovi spisi za nek list so bili pač za koš, a ne za list. Taki a priori poklicani voditelji preveč mislijo o sebi; a sposoben voditelj je le tak, kateri se čisto malo ali nič ne šopiri na svoje voditeljstvo, kateremu je stvar nekako prirojena, in človek, katerega vodstvo narod ne čuti uže nadležno, kakor se to tu in tam godi. — Kar se tiče Trsta, moramo reči, da so bili uže davno v Trstu nekateri možje, katere morda zdaj nahajamo mej »malcontenti«; a ti možje so prepuščali vodstvo — komu? Nočemo postati pikri; le to konštatujemo, da se je zdaj v štirih ali petih letih pri vseh slabih časih in gmotnij mizeriji več storilo za slovensko stvar v Trstu, nego mnogo časa poprej. —

Kedo nam more oporekati ta faktum? Ker se je dopisnik v »Narodu« oglasil, nadejamo se, da nam pošljejo zdaj poštenega in veščega odvetnika iz središča Slovenije; mi vsi ga bomo radi podpirali, in prav bi bilo, da bi se tudi tak pošten odvetnik prepričal, da v Trstu delati za Slovenščino je še vse kaj druzega, nego pa v Ljubljani, ter da je laže napadati, nego pa delati in izpostavljati se tukaj v v Trstu. Karakteristično je le to, da so se zadnje čase združile vse naše in tržaške »schöne Seelen« in da utegnemo še učakati, da si bosta naša Sokrat in Harlekin prožila roke v Ljubljani v namen, da bi se maščevala nad nami. — A to vse pričakujemo hladnokrvno, in ker nam denes primanjkuje prostora, bomo prihodnjič zavračali še druge napade v »Slov. Narodu«.

V Bazovici, 27. avgusta.

Z veseljem pozdravljamo sleherni korak napredka pri naših vrlih okoličanih. Tudi Bazovica se je zdramila iz predolgega spanja; vstaja, ter hoče stopiti v kolo za blagostanje domovine delajočih Slovanov. Imamo pevsko bralno društvo, katero želi s pomočjo drugih vrlih domoljubov pokazati iskro svojega živenja i delovanja. V ta namen priredi dne 8. septembra veselico na prostem pri gosp. Urbančiču. Ker želi tudi vrli »Tržaški Sokol« poslaviti naše domače »Sokolce« z svojim prihodom, bode veselica tem krasnejša. Veselica bode obsegala: pozdrav-govor, deklamacijo, dvogovor, petje, godba in ples in razsvitljavo z bengaličnimi ognji. Ker se naši pevci kaj marljivo urijo v petju, da bi lahko tudi s združenimi zbori pevali, želeti bi bilo, da bi tudi drugi okoličanski pevski zbori počestili našo veselico. Krasno bi bilo videti i poslušati združene okoličanske zbore na bazovskej ravnini. Tukaj naj bi vsi pevci podali si roke, ter prisegli, vzajemno delati le za blagostanje mile naše domovine. Pričakujemo vas, dragi okoličani, da se v velikem številu udeležite naše slavnosti, hočemo se pobratiti, ter pokazati ljubezen do domovine i cesarja. Uljudno prosimo one pevske zbore, kateri se želé udeležiti naše veselice, naj ustmeno ali pismeno naznanijo g. Urbančiču v Bazovici, da se natančneje uredi program, katerega naznanimo prihodnjič.

Hajd na noge, le v korak proti Bazovici, vrli »Sokol«, da se tam zavrtimo v kolu i podamo roko!

Rifenberg, 19. avgusta.

Z jako veselim srcem smo pozdravili okrožnico, kojo je slavno c. k. okrajno glavarstvo poslalo vsem županstvom na Goriškem, v kojej župane opominja, naj delajo na to, da se, kolikor mogoče prej odpravijo javni plesi. Ali vidi se, da je ta okrožnica nekojim gospodom županom bob v steno.

Vsak količkaj zavedni človek lehko spozna, v koliko škodo so ti javni plesi, koliko denarja lehkomišljeni mladeniči s tem zapravijo, ker jim še dokaj skušnje manjka, da bi spoznali, koliko denar stane. A to naj bode še, če prav se denar tako malomarno zapravi, to vendar ne bi bilo še toliko zlo, da le bi bili pred vsako drugo katastrofo obvarovani, ki utegne iz teh plesov nastati. Javni plesi so zelo škodljivi zdravju, tam se na prostem pleše, plesalci se razgrejejo in prehlade, kar je gotov nastopek unetja pljuč (pljučnice) ali druzih bolezni, za kojimi potem leta in leta hirajo, dokler popolnoma podležejo pod grudo. Enaki plesi so tudi povod raznim drugim zlom, skoraj nikoli ne izostane brez tepeža in nesramnega proklinjanja, da človeka groza pretresa, ko čuje taka vnebovpijoča proklinjanja, da mi Slovenci nemamo tacih, ampak rabijo se iz tujih jezikov, da s tem bolj svoje surovosti vtrjujejo. Žalibog, da nam je bila dana prilika, opazovati enake surovosti v nedeljo, 12. avgusta, ko je bil tak javni ples pri Rojčih v dornberškej županiji. K temu plesu se je sešlo mnogo ljudstva iz raznih krajev Vipavske, in ko so se nekoji božje kapljice preveč navlekli, jeli so prepire in tepeže snovati, povod k temu so dali prejšnji plesi, pri kojih se je sklenolo za dalj časa sovraštvo. A izid teh meteže v, koji so bili tu in tam celó popoludne, bil je tak, da je bilo videti več krvavih glav, in marsikoji je imel tudi pleča dobro namazana.

Sramotno in graje vredno res je to, da se tu mej nekaterimi mladeniči še vedno tako pogosto boji ponavljajo, ker so drugod skoraj popolnoma zginoli. Pa še večjo krivdo gre pripisovati onim, koji dajo povod tem tepežem in surovostim s tem, da dovoljujejo take plese.

To toraj naj vam bode za danes povedano, vsem onim gospodom županom, koji se radi spenjajo nad ukaze in nasvete slavnih c. k. okrajnih glavarstev. A vendar upam, da se nekoji gosp. župani in tudi mladeniči poboljšajo in mi dadó priliko, da jih pozneje javno pohvalim.

Iz Klanca 23. avgusta.

Ker se ni še nobeden oglasil o svečanosti, katera se je vršila dne 13. t. m. v spomin umrlemu č. g. *Jožefu Finku*, duhovnemu pastirju v Klancu; prosim, sprejmite ta mali dopis v svoj cenjeni list, da bi stvar tajna ne ostala. Dne 13. t. m. se je odkril spomenik umrlemu č. g. Jožefu Finku duhovnemu pastirju tukajšnje duhovnije v Klancu pod vodstvom velečestitega g. dekana in kanonika *Jan-a* iz Doline. Svečanosti so se vdeležili ti le čč. gg. duhovniki: č. g. dekan in kanonik Jan

---

pristava pri okrajnej sodniji v N. daleč od mesta, to imenovanje bi me bilo v drugačnih razmerah gotovo razveselilo, a tisti čas mi je bilo neljubo, ker menil sem, da se mora Angelika povrnoti nazaj, in da njo, brez katere mi ni mogoče živeti, moram zopet dobiti. Jedva pa sem bil dobra dva meseca pristav v N., uže sem bil zopet prestavljen v Vaše mesto, draga gospa. Vse se je čudilo mojemu naglemu napredku, jaz pa menim, da je imel stari baron roko vmes, on je pospešil, kar sem jaz komaj v letih upal, toda ne iz dobrohotnosti do mene, ampak kakor slutim, da bi Angeliki zmedel vsak sled za menoj. Da, gospa, jaz vem, da je Angelika, edina moja sreča na svetu, za me izgubljena in tako zdihujem k Vam v daljavo, da:

»Srce mi vtrujeno miruje,
Ne vabi ga živenja hrup;
Po sreči mi ne zdihuje —
Neznan ni strah, neznan je up.«

Vi pa, draga prijateljica, imate moje srce odkrito, sedaj veste, kakšno je moje notranje stanje, ali boste še trdili, da sem srečen? — Ne, tega ne morete reči, ker veste, da nisem in prave sreče ni za mene več. Sedaj, ko sem pismo na Vas, gospa, končal, napotim se dalje in ko najdem kraj, da si mi bo toliko dopadal, da bom mogel v njem prebiti vsaj nekoliko dni, prosil Vas bom, da mi boste blagovolili pisati, ker od Vas nekoliko vrstic uže težko pričakujem.

Vam udani

Živko.

iz Doline, potem čč. gg. duhovniki: iz Boršta, Skednja, Kontovelja, Opčin, Rodika, Brezovice, Slivja in Klanca. Ob devetej uri so se pričele molitve vseh čč. gg. duhovnikov za umrlim. Nazoči ljudje, katerih je prišlo precejšnje število k ljubu velikemu delu, pogovarjali so se po svečanosti mej seboj, da niso še slišali tako milega petja, kakor so ta dan č. g. duhovniki za dušo rajnega v tukajšnjej cerkvi prepevali. Po dokončanih molitvah se prične črna maša s petjem tukajšnjih cerkvenih pevcev, katerim se mora čast dati, da so popustili vsak svoje delo, ter prišli svojemu rajncemu duhovnemu pastirju zadnjo čast skazat. Po dokončanej sv. maši poprime besedo č. g. dekan in kanonik Jan iz Doline, ter navaja v prav lepem govoru vse zasluge in dobrote, katere je pred petimi leti umrli č. g. **Jožef Fink** napravil v tukajšnej cerkvi in duhovniji v prid in zveličanje svojih vernih; zatoraj naj se ga spominjajo v molitvah v cerkvi, kakor tudi na grobu, kder stoji njegov spomenik in kaže kraj, kder njih duhovni pastir počiva. Ljudstvo je prav pazljivo poslušalo in vsem je bilo milo pri srcu za svojim rajnkim duhovnikom. Na to je bil sprevod h grobu rajncega, kateremu so se pridružili vsi nazoči verni. Tu se je odkril lepi kameniti nagrobni spomenik 2 in pol metra visok z napisom rojstnega kraja, dneva in leta ter smrti dan in leto umrlega, spodaj pa: Mir njegovej duši. Spomenik je napravil prav ceno in ukusno gosp. Trobec pri sv. Ivanu pri Trstu, katerega priporočamo vsemu občinstvu na mnoge naročbe. Na to so se opravile še zadnje molitve za dušo rajncega. Ko se končajo molitve, zapoje majhen zbor klanskih pevcev pod vodstvom tukajšnjega učitelja gosp. Grahli-ja nagrobnico: »Na gomili«, katero je vse ljudstvo tiho in pazno poslušalo, ter se čudilo tako milemu petju, za katero se mora čast dati pridnim mladeničem, kateri so se v kratkem času toliko lepih cerkvenih in drugih pesni naučili. Opoludne pa je bil skupen obed pri vrlem č. g. duhovniku Ivanu Svetu, kateri je vzor pravega rodoljubja in podpornik vsakoršnih dobrodelnih naprav v tukajšnej duhovniji.

Iz Brezovice, 20. avg.

(*Cesarjev rojstni dan*) je obhajala naša *čitalnica* v nedeljo, 19. avgusta, mesto v soboto. Čitalnično vodstvo je preskrbelo streln prah, da se je pred, pri in po sv. maši streljalo; tudi pritrkovanje je slovesno mašo poveličevalo. Isto je bilo tudi popoludne pri blagoslovu.

Po 4. uri, kakor je bilo čitalničarjem naznanjeno, pričeli smo se zbirati v malem našem »narodnem domu«. Z veseljem moram omeniti, da so nas počestili tudi oni čast. gosp. udje, koji so se našega društva ogibali. Tedaj dragi, »viribus unitis«, po geslu presvitlega cesarja moramo delati, ako hočemo kaj doseči. Počastil je društvo sè svojim pohodom tudi čast. gosp. Rebolj, novi naš kooperator, ter s tem pokazal, da mu je društveni razvitek našega zatiranega naroda na srcu. Bog dal, da bi mnogo let mej nami ostal, ter pridno deloval za dušno in gmotno narodno blagostanje.

Tudi dva g. dijaka sta se udeležila; škoda, da je naša fara, kakor vsa slovanska Istra, dijakov uboga, in to je uzrok, da v Istri tako počevo napredujemo. Inteligencije nam manjka in nam je bo še dolgo manjkalo, ker naš narod je ubog, ne more svojih otrok izšolati, a zavirajo ga še šole, ki so popolnoma na protinarodnej podlagi osnovane. Ali nam zasije v tem obziru k malu ljubo solnce? Ali se na Dunaji kedaj na nas spomnijo, ter ustanové srednje šole na narodnej podlagi?

Predsednik g. Kastelec razloži pomen denašnjega dne in zakliče trikratni »živijo« presv. cesarju k njegovemu rojstnemu dnevu; močni trikratni »živijo« se razlega po sobi, pevci zapojó cesarsko pesem, a topičev grom grmi po dolinici.

Tajnik g. Medvešček razlaga v slavnostnem govoru — »združenimi močmi« prelepe lastnosti presvitlega cesarja, ki hoče imeti *mir mej svojimi narodi*, ki *ljubi vse narode* obširne Avstrije z jednako očetovsko ljubeznijo, ki želi, da se deli tudi nam *Slovanom jednaka pravica*, kakor drugim narodom, ki je dal našemu milemu *slovenskemu jeziku jednako veljavo*, kakor drugim itd.

Le škoda, da od vseh teh dobrot, ki so nam zagotovljene, dobivamo mi istrski Slovani, malo več, nego nič. V Istri nas Lahoni še vedno proganjajo, tlačijo, ker en četrt Lahov gospoduje tri četrt Slovanom. Da to ni pravično, da to ni po cesarjevem geslu in po programu sedanjega ministersiva, mora sprevideti vsakedo, če tudi bi bil slep in glub, ter upamo in pričakujemo, da tudi na Dunaji to sprevidijo, ter nam pomagajo!

Dalje tudi upamo, da naše sodnije in druge oblastnije postanejo vendar k malu iz upornih, poslušni hlapci cesarjeve želje in cesarske postave, da pričnó spoštovati naš slovenski jezik, ter v istem z nami občevati. Ako našega lepega jezika uradniki ne znajo, to je tudi njihova škoda; na naš kvar bi pa to ne smelo biti; ako se ga nočejo učiti, naj gredó »s trebuhom za kruhom«, kamor hočejo, dokler pa so pri nas, morajo spolnovati cesarsko postavo in spoštovati naše narodne pravice, katere spoštuje sam presvitli cesar.

Slovani v Istri naj si to dobro zapomnijo, naj pri vsakej priliki tirjajo, da se njim pravica deli; naj se ne bojé, kajti cesarska postava je to, in gosp. uradniki naj si zapomnijo, da »kedor ne uboga, tepe ga nadloga!«

Živijo, slava presvitlemu cesarju ob 53. rojstnem dnevu, ker on je varuh tudi naših narodnih pravic! — Pevci zapojó »Od Urala do Triglava!«

Da smo se potem pritoževali o žalostnem našem stanju, o zatiranih, narodnih pravicah, o ubogem kmetovalcu itd., kedo nam to zameri, saj »sila kola lomi!«

Da smo se hudovali nad našim *deželnim zborom*, ki hoče *zavreči volitev jednega naših poslancev* samo zato, da bi jih ostala samo ćvetorica, ki bi ne mogla še »boba ob steno« metati«, to je, staviti predlogov gluhim ušesom laške večine, bilo je naše hudovanje opravičeno, kajti tri četrt Slovanom ne privošči laška en četrt, še borih 5 poslancev ne. Žalostno; struna bo tako napeta, da poči, in to naj si dobro zapomnijo!

Prišel je v pogovor tudi kmetijstvu škodljiv tičji lov, s katerim se tako pridno bavijo naši italijanski sodeželani.

Radi tega predlaga gosp. Medvešček, naj »čitalnica naprosi društvo »Edinost«, da isto pozvé pri *ministerstvu poljedelstva*, zakaj se postava proti lovu tičev ne izvršuje povsod enako in strogo, kakor to zahteva javna blagost. — Pričujoči so bili vsi s tem predlogom zadovoljni. — Da pa ne bo dotična prošnja, ki jo pošlje naša »čitalnica« po društvu »Edinosti« na ministerstvo osamljena, da ukaže vsem primorskim oblastnijam, da bodo odslej strogo *prepovedale ptičji lov*, ter pazile, da se bodo dotične postave povsod jednako spoštovale, prosimo tudi druga narodna društva istrska, občinska glavarstva, da tudi ona v tem smislu pošljejo prošnje po »Edinosti« ministerstvu.

Ker pričakujemo v cesarskej rodovini *»veseli dogodek«* v kratkem, predlaga g. Kastelec, da bi ne bilo odveč, ako se prvo nedeljo po tem zopet zberemo v »čitalnici«, kder bodemo obhajali srečen prvi porod in takrat zopet katero porečemo o našem žalostnem narodnem stanju.

Vsi smo bili s tem zadovoljni, kajti tako pokažemo, da naše mlado društvo ni le na papirji, temuč da pridno deluje. — Lepa hvala vsem, ki kaj k temu pripomorejo, a Bog blagoslovil naše delo in trud. Na svidenje v obilnem številu!

Sk—v.

IZ Ljubljane, 26. avgusta.

Stjašanski krik in vik je nastal zopet po fakcijoznih listih, upijejo in javkajo, ter se penijo, kakor bi se bilo blaženemu nemštvu, Bog zna, kaj zgodilo. In kaj je povod temu? Neke nemčurske »frajle« so nosile zadnje dni črno-rudeče-zlate trakove, ter hodile s pošvedranimi čevlji v »Zvezdi« sem ter tja. Nekdo, komur se je preneumno zdelo, da take »dame«, ki doma večkrat stradajo, in nemajo niti dveh soldov, da bi si kupile kruha, iztrgal je enej teh dvomljivih »dam« črno-rudeči-zlati trak, ter ga stran vrgel. To se ve da, ni bilo pametno, ker se ve, da fakcijozna drhal na vsako stvar preži, katera bi se dala porabiti za njene podle namene, namreč blatiti po širnem svetu slovenski narod, ob katerega žuljih ta gadja zalega živi, ter javkati in upiti, da jih slišijo tudi onkraj črno-žoltih mejnikov. Bolj pametno bi baš bilo, da bi jej dal dvajset soldov, da bi si dala ta »dama« svoje pošvedrane čevlje popravit in ako bi jej bilo še kaj ostalo, naj bi si kupila kos kruha, katerega je jako potrebna. S tem bi bila stvar veliko bolje opravljena, in ne bi si bil mazal rok s tako dvomljivim blagom. Sploh se pa mora konstatirati, da tako ostuden nesramen švindel, kakor ga uganjajo zdaj nemški fakcijozni listi, ne nabaja se nikoder drugod, ako tudi pogledamo časopise vseh druzih narodov. V enej sapi upijejo, kako slabo se nemštvu godi, koliko imajo prebiti, kako so zatirani Nemci v Avstriji, kako obupno stanje imajo zdaj celó v Kranjskej, osobito pa v Ljubljani a vse je gola laž, ostuden nesramen švindel, kojega je zmožno le tako perfidno časopisje, kakor je prav zdaj nemško fakcijozno časopisje. Narod, ki vedno na svoja prsa bije, da je prvi kulturni narod na svetu, ki se tako ošabno baha, da imajo vsi drugi narodi za vse dobro hvaležni mu biti, kakor sem prav danes bral v nekem fakcijoznem, uže v pruskem smislu pisočem listu, narod, ki vsacemu prodaja svojo kulturo in svojo vednost, moral bi se sramovati, da je njegovo časništvo krenolo na tako umazano pot, na pot perfidije, laži in obrekovanja. Ne moremo verovati, tudi ne bomo trdili, da ves nemški narod odobrava tako početje fakcijoznega nemškega časopisja, a žal dovelj, da so sploh ljudje, ki to ostudno početje odobravajo in mu še ploskajo, dobro vedoči, da je vse to le »humbug«; in tacih je veliko. »Take so naše razmere,« rekli bi lahko mi Slovenci, da je vsacemu pritepenemu Prusu, vsacemu domačemu renegatu, vsacemu ptujcu na prosto voljo dano, da zabavlja na nas, da nekaznovan izmišljene stvari ali pa po svoje prikrojene dogodke brzojavi po svetu, le da oblati deželo, v katerej se mu jako dobro godi, in katero vzlic tacemu groznemu »zatiranju« za nobeno ceno ne zapusti, ali pa da zasluži s tem par Judeževih grošev, s katerimi si za par dni malo zboljša svoje parasitsko živenje.

Domače in razne vesti.

Cesarjev dar. Presvitli cesar je podaril 300 gold. za notranjo opravo cerkve v Košani.

Imenovanje. Cesar je imenoval čast. g. Štefana *Kafola* stolnim kanonikom goriškega metropolitanskega kapitolja.

Odlikovanje. Načelnik tuk. postaje, g. *Julij Pirovano* je dobil od črnogorskega kneza Danilov red.

V seji odbora in poverjenikov društva „Edinosti“ dne 30. t. m. sklenolo se je to-le: Enoglasno je obveljal predlog g. predsednika *Nabergoja*, naj odbor v imenu političnega društva v posebnih pismih izrazi slovanskim poslancem v istrskem zboru, in sicer gospodom: *kanonik Sterk, V. Spinčič, Matko Laginja, Zamljič in Ant. Križanac, najčastnejše priznanje in najtoplejšo zahvalo zarad postopanja* v letošnjej sesiji istrskega zbora.

Potem se je pročitala prošnja brezoviške čitalnice, vsled katere je sklenol odbor, da odpošlje na ministerstvo poljedelstva prošnjo, da bi ministerstvo zaukazalo za to poklicanim vladnim organom, da postavo zarad kmetiji škodljivega lovljenja ptic bolj strogo izpeljuje, ker se je pokazalo, da posebno okolo istrskih mest vsako boro ptice vlové. — Potem se je sprejela odpoved tajnika, g. *I. Dolinarja*, in denarničarja g. G. Sterleta in sklenolo se je, da mora predsedništvo sklicati občni zbor v Trst v sredi meseca oktobra. — Na dnevnem redu bode poročilo o spremembi pravil in potem se bode volil nov odbor. Ako želi kak ud staviti kak predlog, je prošen, naznaniti ga odboru, da ga postavi na dnevni red.

Naposled je prišel na vrsto razgovor o napadih v »Slovenskem Narodu«. Gosp. predsednik je konstatiral, *da kedor hvali postopanje njegovo*, dosledno ne bi mogel grajati postopanja njegovega namestnika, kajti on se vjema z vsakim dosedanjim korakom zadnjega v javnem živenju in vjema se tudi popolnoma s postopanjem uredništva napadanega društvenega glasila, ter obžaluje, da so našli taki neopravičeni napadi pot v slovenske liste.

Enako se izrazijo tudi mnogi odborniki in konečno izreče odbor enoglasno svoje *povoljno zaupanje podpredsedniku društva in uredništvu lista »Edinosti«*. S tem je bila končana seja.

Tržaške novosti. *C. k. mornarica.* V sredo popoludne pripluli ste v luko c. k. oklopnici »Lissa« in »Ferdinand Max«, načelnikom eskadri, gospodom kontre-admiralom Pauer.

Nesreče. — Slepim materam v svarilo. — Osemletna punčika, Justinica Furlan, igraje sè svojimi tovaršicami, je v četrtek zvečer padla raz pritlijčjega okna na ulico in se teško poškodovala, čeprav je okno le meter visoko. — Uprav ta dan, za las je manjkalo, da ni kočija na lesnem trgu smrtno povozila otročiča, ki je po malomarnosti matere brezskrbno po ulici taval. Zahvaliti se ima pridnemu kočijažu, ki je konja »stante pede« ustavil. Matere, radi vaše malomarnosti za vam poverjeno deco, boste imele težak odgovor pred Bogom.

Nemojte delati prenaglo! Kovaški učenec France Bertoli, 14letni dečko, je v četrtek zvečer po dokončanem delu zapiral delalnico. Kakor se vidi, hotel je opravilo prenaglo končati, bodi-si radi čakajoče tovaršije, ki takim možem nikoli ne pomanjkuje, ali kaj druzega, duri ga tako močno po glavi udarijo, da je bil primoran iti v mestno bolnišnico.

Ranitev v mestnej ječi: Če ni rezila grdim zločincem iz navade, dejali bi nravoslovci, dober je tudi žebel, ali kaj temu sličnega. V sredo sta bila dva nepoboljšljiva grešnika za kazen zaprta v temno celico. Eden teh tičkov, kar meni nič tebi nič, skoči nad tovariša, ter ga zaporedoma več potov rani s žebljem, kojega je malopridnež imel zakritega. K sreči za kolego v temnej celici, rane so lahke. Kaj ga je k temu spodbudilo? — nekateri pravijo, da osobno maščevanje; sarà! Mi pa rekamo: Zverino je treba izolirati, in tako bode popolnem neškodljiva.

Samomor. V Trstu ni tedna, skoraj bi dejali, dneva brez samomora. V sredo v jutro se je obesil na podstrešji svojega stanovanja Jožef Mazzoli, 18letni optični učenec, v tovarni gospoda Petra Stolfa v ulici »de Fin« št. 1. Vrvica je bila prešibka, vsled česar se nespametnež zgrudi na pod, pouzročivši velik ropot, na kar prihite domači; jamejo ga stresati, močiti, da ga tako v novo živenje probude — pa bilo je prepozno. Na mesto došli dr. D' Osmo je mogel le njega smrt konštatirati. Njega truplo so prenesli v stanovanje njegove tete v ulici »S. Vito« št. 10. Bolezen v glavi je bila uzrok mladeničeve smrti.

Magistratovi določbi. Mestni magistrat naznanja, da se morajo v prihodnje kosti po mestu voziti v zaprtih vozovih. Prestopki proti tej naredbi se bodo kaznovali z globo 50 gld., ali pa s primernim zaporom.

Druga določba se tiče razprodaje novega vina in mošta. Magistrat naznanja občistvu in pridelovateljem, da se novo vino, ali mošt ne smeta prodajati na drobno, dokler ni komisija pridelka preiskala, ter posebnim spričalom razprodajo dovolila. Pridelovatelji, ali razprodajalci na drobno, ki žele prodajati novo vino, ali mošt, morajo to naznaniti opravništvu (administraciji) mestnega užitninskega urada (daca), ta vzame nekoliko dotičnega novega vina ali mošta, ki ga odpošlje mestnemu fizikatu, da stvar preišče, dokler pa ta ne izreče svoje sodbe in ne pošlje odloka, ne sme se razprodajati. Prestopki se bodo kaznovali z globo do 50 gld. in zaplenitvijo pridelka, bodisi glede pridelovateljev, ali pa oštirjev, poslednjim pa, ako bi se tej naredbi ustavljali, odvzame se tudi krčmarjenje.

Razpis daril za lepo vedenje. V tekočem letu se bode vršila četrta delitev obrestij ustanovne glavnice, vložene od Antonije udove Clivio za darila onim, ki se lepo (čednostno) vedejo. Obresti ustanovne glavnice so namenjene, da se delé »na vse večne čase« na enake dele, sleherno leto, mej dve ubogi deklini, lepega vedenja, ki še isto leto stopite v zakonski stan, ńčeri poštenih, a ubogih obitelji, katoliške vere. O podeljevanju daril razpolaga mestni zbor. Razpisani ste dve premiji po 260 gld. vsaka, koji se podelite dne 14. oktobra t. l. na obletni dan smrti blage ustanovnice. Podelitev denarja se pa vrši uprav še le isti dan, ko se dotična peroči, kar se mora zgoditi v jednem letu po slovesnem odmenjenju darila. Prošnje naj se vlože pri tukajšnjem magistratu, II. oddelku, najdalje do 20. septembra t. l. podprte temi-le listinami: a) krstnim listom svojim in onim ženina; b) spričalom lepega vedenja zaročencev; c) in še s katero drugo listino, ki povsem prošnjo podpira, in ki služi v vodilo mestnemu zboru.

Razpis štipendije. Razpisana je vseučiliščna štipendija ustanove Albrechta Byk. Štipendija znaša letnih 300 gld. in do nje imajo pravico ubogi in pridni tržaški dijaki, obiskujoči vseučilišče ali politehniko. Štipendija traja do konca rednih študij in izjemoma še na dalje, dokler si mladenič trdnega stališča v izvoljenem stanu ne napravi, kar pa ne sme trajati nad tri leta. O podelitvi štipendije določa mestna delegacija. Prosilci naj vlože svoje prošnje pri tukajšnjem magistratu najdalje do 15. septembra t. l. podprte s temi-le listinami: 1. Krstnim listom, 2. domovinskim listom, 3. spričevalom o stanju svoje obitelji, 4. spričevalom poslednjih poluletij študij. Na prošnje, ki ne bodo omenjenimi listinami podprte, ne bode se oziralo.

V Postojno na jutrajšnjo slavnost pošljejo te le društva deputacije: »Tržaški Sokol«, delalsko podporno društvo in čitalnica. Gospodje »Sokoli« in udje drugih društev, ki se peljejo po železnici so naprošeni, da se zberejo jutri ob 9. uri dopoludne v kavani »Bott«.

Nadzorniki delalskega podpornega društva so vabljeni v nedeljo, 2. septembra, ob 6. uri popoludne, v »Hotel Evropa«, na posebno važno posvetovanje.

Tržaške porotne sodbe, kakor smo uže poročali, pričnejo se z dnem 3. septembra t. l. Na dnevnem redu so te-le obravnave: 1., 3 in 4. septembra: Proti Jožefu Alessio iz Kopra, radi uboja. 2. in 5. septembra: Proti Francu Boretta iz Milana, zatožen tatvine. 3. in 6. septembra: proti Henriku Waage iz Kotora, radi tatvine, in proti Jurju Petrurepulo, iz Libare, zatožen udeležbe pri tatvini. 4. in 7. septembra: Proti Ivanki Bortuzza iz Trsta, radi goljufije. 5. in 15. septembra: Proti Antonu Benčina iz Podbrež, zatožen razžaljenja časti. 6. in 11. septembra: Proti Jakopu Cotič iz Vipave, zatožen zlorabe uradne oblasti. 7. in 12. septembra: Proti Ambrožu Ascoli iz Milana, zatožen tatvine. 8. in 13. septembra: Proti Dominiku Fozzini iz Trsta, zatožen tatvine. Druge tri ali štiri obravnave pridejo še na vrsto.

Petarde ne pokajo le v Trstu; ampak zadnje dni tudi v Vodnjanu v Istri, kder sti počili te dni 2 petardi, ena pred stanovanjem g. dr. *Batiča*, slovenskega odvetnika v Vodnjanu.

Miklošičeva slavnost. K slavnosti v Ljutomeru iz Ljubljane popelje se: deputacija »Matice Slovenske«, »Sokola« in dokaj drugih odličnjakov.

Toča je pobijala na sv. Jarneja dan pri sv. Ani v Slovenskih goricah.

Priporočilo našim gospodom dopisnikom. Ker nam dohaja vedno več dopisov iz vseh krajev in se moramo kolikor mogoče ozirati na vse dobre dopisnike, pa tudi na drugo gradivo, da je potem list poln mnogovrstnega gradiva, kar bralcem najbolj ugaja, prosimo vse gospode dopisnike, naj pišejo kolikor mogoče le kratko ter poročajo le o dogodkih in se ne spuščajo v predolge razprave, katere moramo potem krajšati. Kratko in slano, to je najboljše.

Tatvine in policijsko. V sredo je redarstvo zajelo v bližini preluke P. F., štacunskega pomočnika, ki je dalje časa služboval v Kopru i tamošnjemu gospodarju več blaga izneveril.

Na električno razstavo na Dunaju čedalje bolje obrača oči vsa Evropa; zdaj je vsa dovršena. V nedeljo jo je obiskalo plačujočih 10.000 ljudi, druge dni pa jih dohaja 4–5000. O razstavi bomo še obširnejše govorili.

Vremensko prerokovanje za mesec september. Mathieu de la Drôme prerokuje za ta mesec tako-le vreme: Lepo vreme od 1. do 9. t. m.; od 9. do 16. t. m. pa skoro po vsej Evropi močno deževje, vsled česar bo tudi veliko hladneje postalo. Na morju bodo od 9. do 15. hudi viharji. Od 16. do 23. prav slabo vreme po vsej Evropi, viharji, plohe, povodnji, posebno ob rekah, katere se stekajo v jadransko morje. Od 23. t. m. do 1. oktohra lepo vreme po osrednjej in severnej Evropi; a v visokih hribih pokazal se bode uže sneg. — Mesec september bode v obče deževen; temperatura se bode v obče spreminjala po vsej Evropi. Potrebovali bi v septembru lepega vremeua, a če se vresniči, kar prorokuje Mathieu, gorje kmetovalcu!

Tržno poročilo.

Kava. — Prašanje po kavi postaja čedalje živahnejše, vsled česar so postale tudi cene više in se je zadnje dni prodalo mnogo kave, posebno pa Rio, katere je šlo nad 6000 vreč po 40 do 58 gld. in čez. Java stane 72 do 78 gld., Santos 50 do 66 gld., Portoricco 90 do 114 gld., Ceylon plant 92 do 135 gld.

Sladkor — mirna kupčija, cene so postale zopet šibkeje; prodalo se je 5000 vreč sladkorja od 29¾ do 31¼ gld.

Sadje — zanemarjeno; le za pomeranče so bili kupci. — Pomeranče, limoni 3½ do 9½ gld., mandlji 100 do 113 gld., rožiči 6½ gld., fige v vencih 17 gld., opaša 21 gld., cvebe Eleme 22 do 33 gld., Sultanina 24 do 36 gld.

Olje. — Vsled poročil, da se je oljka v Italiji slabo obnesla, poskočile so cene prav zdatno in stane denes namizno olje 70 do 82 gld., jedilno pa 38 do 44 gld.

Petrolje — vedno trdno na 10½ gld.

Riž — italijanski 19 do 24 gld., indiški 12½ do 16 gld.

Domači pridelki. — Maslo dobro domače 89 do 99 gld.

Žito. — Cene so postale zopet mlahove.

Les — v dobrem obrajtu.

Seno — dobro konjsko gld. 1.10 do gld. 1.50.

Borsno poročilo.

Vsled poročil iz Ogerskega, da tam raste antisemitsko gibanje, postali so kursi slabši.

Dunajska borsa
dne 31. avgusta.

Enotni drž. dolg v bankovcih	78 gld.	30 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	79 »	— »
Zlata renta	99 »	45 »
5% avst. renta	93 »	35 »
Delnice narodne banke .	836 »	— »
Kreditne delnice	293 »	10 »
London 10 lir sterlin . .	119 »	85 »
Napoleon	9 »	49 »
C. kr. cekini	5 »	65 »
100 državnih mark . . .	58 »	40 »

Poslano.*)

Mene sta obrekovala *Jakob Macarol* in *Anton Macarol*, prvi poljski čuvaj, drugi posestnik v Sežani, da sem jaz govoril, da so naši občinski starešine slabi ljudje. — Vsled tega sem bil primoran, tožiti oba in res sta bila obsojena oba na 4 dni zapora. — To javim v svarilen izgled vsem onim, ki radi čas tratijo z lažmi in obrekovanjem.

Sežana, 29. avgusta 1883.

Jožef Gerbec.

V saboto I. septembra odprem v

krčmo „PRI SLONU“,

Via Torrente, nasproti gledišča **Armonia** in se priporočam našim Slovanom, da me pridno obiskujejo; postregel jim bom z dobrim **istrskim vinom, teranom** in drugimi bažami, pa z **dobrimi jedili**, vse po prav **nizkej ceni**.

2—1 **Franc Rolle.**

*) Za spise pod tem naslovom je uredništvo le toliko odgovorno, kolikor mu dotični zakon veleva. Ured.

Dr. MUCHA

se je **preselil** 24. avgusta **na Corso st. 30.** v tretje nadstropje. Priporoča se posebno za bolezni **maternice, začetek jetike**, ali za bolezni, za katere imena sami bolni ne znajo. Zdravi vsak dan **zjutraj od 8 do 10 ure in popoludne od 2 do 4 ure.** 4-1

Gostilna „Alla Vittoria“

Via Arcata št. 8.

Marčino pivo iz znamenite pivovarne Švehatske po soldov 7 čaša. — Steklenice po soldov 18.

Vino istrijsko po soldov 36; *belo* po soldov 40; črni *teranec* po soldov 44 liter.

Miš-maš po soldov 8 čaša.

Kosilo po soldov 20. — Kuhinja izvrstna.

Gospodje gosti so oproščeni daril strežaju.

2-1 Gostilničar **Luigi Ukmar.**

Zaloga

šolskih knjig, pisank, tiskovin za čast. duhovščino in sl. urade, pisarniške oprave, cementa Portland, barv, izdelkov tukajšne c. kr. pr. prejnice in barvarije, kermenskega in vinskega prahu in raznega druzega blaga v prodajalnici

Angela Casagrande v Ajdovščini. 3—2

Nad kavarno **»all' antica Torre«** v II. nadstropju hiše št. 27 v ulici **Riborgo**, vhod natanjčno nasproti loterije, se je odprla dne **6. t. m.**

NOVA BANKA,

pravilno dovoljena po visokej namestniji z odlokom št. 18401 in po slavnem mestnem magistratu z odlokom št. 3550, in sicer bode ta zavod dajal posojila na vsako vrstne javne **vrednostne listine in na listke od tržaške zastavnice (Monte di pietà.)**

Da bode slav. občinstvo vedno točno postreženo, bode omenjena banka vsak dan neprenehoma odprta od **8. ure zjutraj pa do 8. ure zvečer.** 8—7

Kraljica vsih lekov.

Deset let velikanskega uspeha, čudodelne zdravilne moči, je ta lek dobro poznan ne le v cesarstvu avstr.-oger. ampak tudi na inostranskem.

Jako po ceni, je znak dobrodelnosti in pomoči v človeškem trpljenju in se nahaja v kajžici ubožca, kakor tudi v palači velikega bogatina.

Spremljevana po priporočbah najučenejših zdravnikov, in po neskončnem številu spričeval, se odlikuje zaslužno mej tolikimi zdravili, o katerih tako pohvalno govoré četrte strani časnikov.

Kraljica vseh lekov je *Franz'sche Essenz*, napravljena po **Gabrielu Piccoli-u,** lekarničarju v **Ljubljani,** kateremu se pošiljajo naročbe, in katere se izvršujejo točno proti povzetju.

Gosp. *G. Piccoli*, lekarničar v *Ljubljani*.

Podpisani spričuje čisto resnico, da je tinktura Franz'sche Essenz spoštovanega gosp. Piccoli-a, lekarničarja v Ljubljani visoko obrajtana od mnogih bolnikov tudi drugih bližnih far zarad nje čudodelne in hitre pomoči in nenavadnega uspeha, tako sicer, da ga ni dneva, da ne bi prišel kak bolnik k njemu v Fianono in ga prosil, naj mu proda kako steklenico te čudodelne esence, katero on vedno ima pri rokah za svojo in rabo družine.

Fianona 3. oktobra 1882.

Anton Wlassich, župnik-kanonik.

Uže mnogo časa zdravim mnoge bolezni z najboljšim uspehom le s čistili. Predpisujem tudi Vašo Franz'sche Essenz, katera razun nje znane uspešnosti, ima tudi prednost, da prouzročuje obilna izpraznenja brez da bi kaj dražila črevesje.

Trst v oktobru 1882.

Zaloga v Trstu v lekarnah: *Foraboschi* (Corso), *Leitenburg* (Piazza S. Giovanni in Giardino pubblico), *Prendini* (Palazzo Modello). 20—14

Dr. Pardo, praktični zdravnik.

Javna zahvala.

Presrčno se zahvalujem vsem tistim, ko so mojemu rajncemu, prezgodaj umrlemu sinu **Antonu** skazali zadnjo čast.

Greta, 27. avgusta 1883.

Anton Krajcer, trgovec.

Naznanilo.

Ponižno podpisani si jemlje čast javiti slavnemu p. n. naslovljenemu občinstvu, da bode s 1. septembrom odpri novo **pekarno na kolodvorskem trgu** (Piazza della Stazione) tik Kalistrove hiše, kder se bode delal kruh vsih baž po dunajskej šegi, svež vsako uro dneva. Naznanja tudi, da bode držal različne pijače za hlajenje, potem razne **likerje, desertna vina**, in **pivo v boteljah** iz imenitnih pivovarn **Plsno, Steinfeld** in **Budweis.** Priporoča se tudi za pekarijska dela vsake vrste zasebnikov, katera bode izvrševal z vso natanjčnostjo in hitrostjo.

3—1 **Anton Schurk.**

Na vse prebivalce Avstro-Ogerske.

Nujni oklic!

Zarad podedovalne razdelitve so dediči 121 let obstoječe trgovske hiše Ivan Karol Kunzschmidt v seji dne 1. junija t. l. sklenoli, da dajo v najem dosedanje prostore s 1. novembra 1883 in prodajo vse v zalogi nahajajoče se razno blago po ceni, kar stanejo le surovine dotičnih izdelkov, **torej skoro zastonj,** da bodo le mogli prostore sprazniti do 1. novembra.

To le blago je še v zalogi:

4500 ženskih košulj iz najfinejšega angleškega šifona s pravimi švicarskimi vezenimi ušitki, resnično umetne vezarije, po gld. 1.50 komad in gld. 16.50 tucat.

1500 ženskih nočnih korsetov prav iste baže, prav dolgih in po vsej dolžini vštimi švicarskimi vezeninami, najelegantnejše napravljenih, prava krasota za vsako damo, komad gld. 150, tucat po gld. 16.50.

5600 spodnjih kitelj iz najfinejšega naravnega platna, okrašenih sè švicarskimi svilnatimi portami po gld. 1.40 komad gld. 15·50 tucat. — Iste iz rudečega kretona, komad gl. 1.50, tucat gl. 16.50.

3560 moških kušulj iz najfinejšega angleškega šifona, čveterojebnata prsa, gladka ali vezljana različnih mer okolo vratu, po gld. 1.50 komad, ali gld. 16.50 tucat. Košulje za gospode po najnovejšem kroju in pariški fasoni! imajo na jezičku c. k. orel in nadpis »k. k. auschl priv. Patent« krasota za vsacega, stanejo le gld. 1.80, tucat gld. 19.

1500 tucatov pregrinjalnih garnitur iz damasta z vtekanimi slikami cvetic itd obstoječih iz prta in 12 tavajolov po gld. 2.85, neobhodno potrebno za vsako hišo, po neizrečeno nizkej ceni.

2000 turških brisalnic, vsak komad posebej denjen, z rudečimi dolgimi franžami, prekrasno blago, tucat gld. 3.75.

2000 velikih ženskih fačolov za čez rame iz najfinejše berolinske volne z dolgimi franžami v raznih barvah, kakor belih, rujavih, drapanih, kariranih, turških, komad gld 1.20, tucat 12.50.

400 pled-ov za potovanje najtežje baže, jako velikih, najfinejših z temnim robcem in bogatimi franžami, kateri so rabljivi kot najlepša obleka še celó po 20 letnej rabi, 1. vrste poprej gld. 15, zdaj le gld. 5.85, 2. vrste poprej gld. 12, zdaj le gld. 4.85 komad.

400 preštepanih odej (koltrov) v perzijskih in indiških barvah in slikah, z volneno podstavo gld. 3 komad. Odeje iz najfinejšega volnenega atlasa, kompletne za največo posteljo, v vseh barvah: rudeče, modre, rumene, zelene itd. z najfinejšo volneno podstavo, poprej gld. 12, zdaj le gld. 6.85 komad. — Odeje iz najfinejšega kašmira v vseh barvah, poprej gld. 10., zdaj le gld. 5.40 komad.

5000 tucatov prestralj iz dobrega teškega platna za vsako, še tako veliko posteljo komad gld. 1.35, tucat 15.

350 garnitur francoskih pregrinjal obstoječih iz dveh posteljskih pogrinjal in enega pregrinjala za mizo z kravatami iz baržuna, krasno delo in stane vsa garnitura, to je vsi 3 komadi skupaj le gld. 7.50.

Vsak odjemalec blaga v vrednosti najmanj gld. 15.— na enkrat dobi remuneracijo, ali **brezplačno** eno švicarsko uro iz francoskega pozlačenega brona Plastika z dolgo verigo; za natančnost se **jamči** 2 leti.

Naročbe proti gotovem denaru (po poštnej nakaznici ali pa s povzetjem po c. k. pošti) je treba pošiljati na 3—1

Erbschafts-Verwaltung Rabinowicz,
Wien, II. Schiffamtsgasse Nr. 20.

Neprevarljivo!

Uspeh garantiran!

Hiter uspeh!

Znesek dobi vsak precej nazaj, pri katerem nema uspeha moj sigurno delajoč

Roborantium

(sredstvo za rast brade). Prav tako sigurno dela proti plesevosti in izpadanju las. Uspeh garantiran, ako se večkrat rabi. Odposilja se v originalnih steklenicah po gld. 1.50 in steklenicah za poskušnjo po gld. 1.

Dobiva se:

J. Grolich v Brnu (Brünn). — **V Trstu pri Pavlu Rocca.** — **V Gorici pri G. Cristofoletti.** — **V Zadru pri K. Androvich.** — **Nobena prevara!** 10-9

Tam se tudi dobiva pristna **Grolichova karpatska ustna voda,** zanesljivo sredstvo za ohranjene zobov, zobnega mesa in ust, narejena iz zdravilnih korenin in rastlin moravskih Karpatov, **steklenica po 60 kr.**

Telegram iz Ogerskega!

Zaradi smrti

zastonj

1470 žepnih ur.

Lastnik ene največih trgovin z urami je nedavno umrl in je v svojej oporoki svojim dedičem dal strogo povelje, da porabijo pokretnine in nepokretnine na svojo korist, mej tem ko so primorani v proti ognju sigurnej kasi shranjenih 1470 žepnih ur proti plačilu srebrnega pokrova, potem troškov za reguliranje in močno pozlačene verižice iz double-zlata darovati, da bode tako vsakemu prilika dana, da se preskrbi s prefino regulirano žepno uro glavne vrste, in ker je uže samo srebrno pokrovo, izvrstno reguliranje in veriga iz double-zlata skoro toliko stala, kolikor se zdaj praša za celo uro, le v svojo lastno korist, ako naroči kolikor prej in kolikor več ur mogoče, ker je gotovo, da bode mala zaloga k malo pošla.

Sè spoštovanjem **Dediči.**

Te-le ure so v zalogi:

509 komadov žepnih ur na cilinder

iz najfinejšega francoskega double-zlata, ali pa močno posrebrnenega nikla, fino graviranih in giljoširanih, z močno pozlačeno verižico, zlata fasona, fino na minuto repasiranih. Vse skupaj le **gld. 4.60;** iste iz pravega 13lotnega srebra po c. k. uradu za punciranje poskušene in močno pozlačene le **gld. 6 50.** Iste ure na cilinder iz teškega, pravega 14 karatnega zlata po c. k. uradu za punciranje poskušane, poprej **gl. 45**, zdaj pa za smešno ceno od le **gl. 16.**

356 ur na sidro

iz najfinejšega francoskega double-zlata, ali močno posrebrnenega nikla fino graviranih in giloširanih, na 15 pravih rubinov, z natanjčnim strojem, kazali za sekunde in krasno verižico, fino repasiranih **le gl. 7** — Iste ure na sidro (anker) iz težkega 13 lotnega srebra, poskušenih po c. k. uradu za punciranje in močno pozlačenih le **11 gl.**

275 Washingthonskih remontoir ur

iz močno posrebrnenega nikla ali double-zlata, navijajo se brez ključa, z mehanično pripravo za kazala, z plošnato šipo, kazališem iz emaila in kazali za sekunde, reguliranih na sekundo, najizvrstnejša ura sveta. Cena s krasno verižico vred le **gl. 8.30.**

250 srebrnih remontoir ur

iz teškega 13 letnega srebra, potrjenega po c. k. uradu za punciranje, navija se brez ključa, z mehanično pripravo za kazala, plošnato šipo, emailirano kazališče in s kazalom za sekunde reguliranih na minuto, najizvrstnejša ura sveta. Poprej gld. 25, zdaj za smešno ceno od le **gld. 13.**

Da vse ure gredo natanjčno,

jamčim 5 let.

NAZNANILO.

24. avgusta 1883 našlo se je **tajno predalce** v omari za blago, katerega rabi le dedič in v njem je bila ta-le **prava zlatenina. Vsa zlatenina je poskušena po c. k. uradu za punciranje in okrašena s ponarejenimi žlahtnimi kameni in briljanti.**

Vsi kamni imajo vsled izvrstnega brušenja lepšo svitlobo, nego pravi in je ta resnica bila potrjena uže po stoterih zlatarjih in strokovnjakih, kateri so te čuda videli in tudi nakupili.

217 prstanov iz pravega zlata, s ponarejenimi briljanti;

v vseh velikostih, pravo 6 karatno zlato in finej baržunovej škatljici, komad le gld. 3.75.

184 parov uhanov iz briljantov ali gumbic,

iz 6 karatnega pravega zlata s krasnimi briljanti v finej baržunovej škatljici, par le gld. 3.75.

222 parov uhanov iz pravega zlata

punciranega na 6 karatov z najlepšimi koralami, sè škatljico le gld. 1.50 par.

164 medaljonov

iz močnega, pravega 13 lotnega srebra, poskušenega po c. k. uradu za punciranje vsak komad druge krasne oblike, graviranih in emailiranih, razen tega tudi močno pozlačenih, komad le gld. 3.60. Iste iz francoskega double-zlata s ponarejenimi briljanti le gld. 2 50.

Naročbe po pošti, kakor tudi telegrafične, katere se izvršujejo proti povzetju, ali predpošiljatvi dotičnega zneska, naj se pošiljajo na

IGNAZ BOROW,
Pöstyén na Ogerskem. 3—1

Stiskalnice za vino

najnovejše sisteme, trebajo le malo prostora, odtiskujejo s podvojeno hitrostjo, nego poprešnje stiskalnice; so jako ročne, trdne in za trajnost napravljene, se izdelujejo v vsih velikostih za privatne, kakor tudi za veče producente, kakor posebnost. Poroštvo, spričevala nad 1000 uže oddanih tiskalnic. Narise in cenike na vsako prašanje brezplačno in franko.

10—8 **(Prešanje.)**

Grozdne mline, najnovejše konstrukcije. **Naročbe o pravem času zaželene.**

PH. MAYFARTH & Comp. **Dunaj II.** Praterstrasse 66. Tovarna v Frankobrodu n. M.

Lastnik, društvo »EDINOST«. — Izdatelj in odgovorni urednik: JOSIP MILANIČ. Nova tiskarna pod vodstvom F. HUALA v Trstu.